

Alçak Gönüllülük İnsanı Yüceltir

– Öztürkçe · 15 Haziran 2024

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

kazim_ozturk2016@mynet.com

kazimozturk254@gmail.com

semazen.net

ALÇAK GÖNÜLLÜLÜK İNSANI YÜCELTİR!

Alçak gönüllülük; tevazu ile anlatılır. Ahlakın bir parçasıdır. Meyveli dalın başı öne eğik olur denir. Tevazu, ağırbaşlılıktır. Kendini, her şeyi bilir pozisyonunda görmek, halk tabiriyle ukalalık yapmak kimsenin tasvip etmediği bir tutumdur.

Alçak gönüllülük; miskinlik değildir. Alçak gönüllü olmak demek; her kötülüğe, her çirkinliğe, her olumsuzluğa; “Evet” demek değildir.

Sevgili peygamberimiz;

“Bir kötülük gördüğünüz zaman önce elinizle değiştirmeye çalışın. Buna gücünüz yetmezse dilinizle değiştirmeye çalışın, buna da gücünüz yetmezse kalben gidermeye çalışın....” buyurur.

Bu; doğru, güzel, ahlaki, ilahi emirlere ters olmayan, insanlara yararlı olan... Şeylere onay vermek anlamı taşır.

Alçak gönüllülük; kâmil insan olmanın bir boyutudur. Mevlana, Mesnevi'de bu konuyu şöyle ele alır:

“Yusuf’a karşı nazlanma, güzellik iddia etme. Yakupcasına niyaz etmek ve ah eylemekten başka bir şey yapma.”

“Baharların tesiriyle taş yeşerir mi? Toprak ol ki, renk renk çiçekler bitiresin.”

“Yıllarca gönüller yırtan, kalplere elem veren taş oldun. Bir tecrübe et, bir zaman da toprak ol.”

“Hangi hoş vardır ki nahoş olmamıştır? Yahut hangi tavan vardır ki yıkılmamış, yere serilmemiştir?”

“Ululuk, zehirli bir şaraptır. O şarapla aptal kişi sarhoş olur.”

“Onun zehirli olduğuna inanmıyorsan, bak da gör; Âd kavmine o zehir neler etti?”

“Kılıç, boynu olanın boynunu keser. Gölge, yerlere döşenmiştir, o hiç yaralanmaz.”

“Ululuk; fazla ateştir a azgın! Kendini ateşe nasıl atıyorsun?”

“Yerle bir olan, bak hele, oklara hedef olur mu hiç?”

“Fakat yerden başkaldırdı mı, o zaman hedefler gibi çaresiz yaralanır.”

İslâm, güzel ahlaktan ibarettir. Peygamberimiz; “Mü’min; elinden, dilinden başkalarının zarar görmediği insan” olarak tarif eder mü’mini. Kendisinin; “güzel ahlakı tamamlamak için gönderildiği” belirtilir. Güzel ahlak; güzel insan demektir. İbadetlerimizin temelinde bu yatar. Değilse Allah’ın bizim ibadetimize ihtiyacı yoktur ki. İbadet ederek, hayat çizgimizdeki kırıklıkları, ahlakımızdaki erozyonu gidermek, konumuzun ser levhasını oluşturan kâmil insan olmanın yollarını açmaktır. Dinler bunun için, kutsal kitaplar bunun için, emirler ve yasaklar bunun içindir. Namaz kılıp, oruç tutup, hacca gidip, İslâm’ın beş şartını yerine getirip de, ahlakı mükemmel olmayanların bu hareketlerine Allah’ımız; “Yorgunluk” nazarıyla bakar. Peygamberimiz bunun için şöyle der: “Öyle Kur’an okuyucular vardır ki, Kur’an onlara lanet edecektir”. Güzel ahlakta; “Yapmadığınızı niçin söylersiniz?” ilkesi başta gelir. Peygamberimizin; “Beni Hud suresindeki; “Emrolunduğun gibi dosdoğru ol” ayeti kocaltı” dediği ahlak, güzel ahlaktır. Yunus Emre bu hususu şu sözleriyle ne güzel anlatır?

“Bir kez gönül yıktın ise, bu kıldığın namaz değil,

Yetmiş iki millet dahi elin yüzün yumaz değil.”

Kasıntılı davranış sergilemek, kibir deryasında yüzmek, “ben, ben, daima ben...” demek, Toplumda insanları küçültür ve karakterine leke sürdürür. Kibir, büyük günahlardandır.